

Forfatter: Motzfeldt, Peter

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1817-06-04)

Citation: Motzfeldt, Peter: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1817-06-04)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 281. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000146.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christianiaden 4de Juni 1817.

Kjære Christie!

Du er vel ikke endnu kommen tilbage fra Din Sessionstour; imidlertid vil jeg dog skrive Dig nogle Linier til. — Det bliver ikke noget Brev som det burde; men Du maa undskylde mig. Det er ei blot, at jeg er overlæst med kjedsommelige Forretninger; men jeg er ei frisk. — I nogle Dage har jeg været plaget af en besynderlig Brækning, der indfinder sig paa en vis Tid om Dagen. Jeg er forrestens. 282ei sengeliggende; men gaar paa Contoiret. Thulstrup skal nu lappe paa mig. Jeg tror ellers at have bemærket i den senere Tid, at hele Maskinen er Snaus, fordærvet eller udslidt, hvad det nu er. Maaske holder den ei engang ud de 4—5 Aar, som jeg bilder mig ind at skulle leve endnu. Du maa vide, at jeg for længere Tid tilbage har faaet den Tro, at jeg kun skal blive mellem 44 og 45 Aar. Jeg synes, jeg seer Dig lee ad denne Grille, — stundom leer jeg ogsaa derved; men stundom anseer jeg Sagen for vis. Nu nok om dette Væsen. Min Kone og Børnene ere friske. Vi ere indflyttede i vort Logis, men endnu ikke ordnede. Vi — min Kone og jeg — have allerede været til en liden Middag hos Excellencen. Vi ville nok komme ud i Kallaser; men med Udkommet seer det desperat ud. Bekymringer i den Henseende er et Krydderi paa slet Helbred og ubehagelige Forretninger. — Din Ansøgning om Reisen hid er foredraget; men skal gaa til Kongen. Den bliver indstillet overensstemmende med dit Forslag. Gid Du var her allerede! der er meget, som jeg gad tale med Dig om og høre Din Mening om, og som man ei saa let kan brevvexle om. Du veed vel, at Statsraad Diriks maatte vende tilbage fra sin Reise til Stockholm formedelst Gigt i Øjet. Han er endnu her, og det seer meget langsomt ud med hans Helbredelse. Det er saare ilde baade for ham, og fordi han savnes i Stockholm. [Du veed, der indkom forskjellige Ansøgninger om, at der maatte gives Udsættelse med Bankindskuddenes Inddrivelse. Regjeringen indstillede, at det ei maatte skee, og denne Indstilling har Kongen bifaldt, hvilket jeg er ret glad ved. Paa Regjeringens Indstilling om en Herr Røslin, der havde reist om her og ført utilbørlige Taler, har Hs. Majestæt befalet, at Sagen skal tilstilles vedkommende Autoriteter i Sverige for at blive undersøgt. Her var nylig en ung Herre ved Navn Rosensværd, der reiser over Christianssand til Bergen. Medens Du er hjemme, saa undersøger Du vel, hvilke Rosers. 283Hans Sværd er omvundet med]. Coursen forbedrer sig endnu her; men Varepriserne vil ei til at falde. Laane- og Discontsedlerne dræbe ifær Embedsmændene reent. I ere dog ret lykkelige i Bergen, som intet føle til denne næsten utaalelige Landeplage. Man vil med temmelig Vished vide, at Ingen af Prindserne komme her denne Sommer. Engelhardt skal jeg hilse Dig ifra. Han glæder sig meget til Dit Komme. Forøvrigt taler han om, at Du skylder ham Svar paa endeel Breve. Udfaldet med Bispestolen blev da heel anderledes end vi ventede. Da Resolutionen er af 26de April, saa maa det bevidste Brev være fremkommet forinden. Har Rein ikke faaet noget Brev fra Treschow? Denne har skrevet nogle Ord til Krogh, hvori han siger noget ei ganske forstaaeligt; men det skal nok være, at man ei fandt noget pater peccavi i Brevene. Af den Mand, som Du veed interesserede sig for Rein, har jeg ellers hørt, at det, at Rein er Falsens Collega som Udgiver af Tilskueren — der dog ingenlunde har fornærmet — skal have været den vigtigste Hindring for Rein. Jeg har længe frygtet for, at slig Idee vilde opstaa eller vækkes hos høie Vedkommende. Jeg er kun glad ved, at alle 3 Brevene bleve skrevne saaledes, som det sømmede vor værdige Ven. — — —
— — — — —

Pavels har forhen bestemt erklæret, at han ei vilde være Bisp i Bergen; endog om Formiddagen, da Udnævnelsen kom, skal han have yttret at ville frabede sig den. Men Manden spiste og sov Middag og fandt Bispemad og Bispesøvn saa sød, at han besluttede ei at slippe sligt fra sig! Hils Rein fra mig! Fortæl ham, hvad Du synes, af Foregaaende. Lad mig vide, hvorledes han finder sig i sin Skjæbne. Jeg maa nu slutte.

Hils alle ærlige Venner! Du selv hilses fra min Kone og fra Din tro Ven

Mosftldt.